

פרשת כי תצא

"אבן ואבן"

..אין להחזיק בבית שתי מידות של משקל ועליהן כתוב אותו המשקל. מי שמחזיק במידות כאלו, עלול לרמות – למכור במידה אחת ולקנות במידה האחרת, ולא קשה לנחש באיזו ימכור ובאיזו יקנה. התורה אינה מוכנה שהאדם יחזיק בביתו את האפשרות לרמות, על לרמות ממש אין מה לדבר.

גם כאן מדגישה לנו התורה שהאיסור להחזיק שתי מידות אינו מכוון רק כלפי האחר אלא גם כלפי עצמך – "לא יהיה לך..." אם אדם מדבר גבוהה גבוהה על החובה להיות ישר, אך בעסק שלו הוא מרמה, הרי הוא מחזיק שתי מידות..

(רעיון מתוך: אתר "כיפה" – תשס"ג, הרב יעקב מאיר)

"לא יהיה לך בכיסך
אבן ואבן גדולה וקטנה
לא יהיה לך בביתך
איפה ואיפה גדולה וקטנה
אבן שלמה וצדק יהיה לך
איפה שלמה וצדק יהיה לך
למען יאריכו ימיהם.."

(דברים כ"ה י"ג – ט"ו)

משקל מכולת
של "פעם"...

שיעור פרשת השבוע: דובי גינזברג

שבת פרשת כי-תצא		י מ י ח ו ל	
הדלקת נרות	19:00	זמן תפילין / טלית	05:16 ← 05:21
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שחרית א'	06:45	שחרית ב' (בבית"כ)	06:45
שחרית ב'	08:30	שחרית ג' (בבית"כ)	08:30
מנחה	13:30	סוף זמן ק"ש	09:27 ← 09:28
שיעור לנשים	11:15		
לימוד הורים וילדים	17:15	מנחה וערבית	19:00
שיעור-הרב ארי	18:00	שקיעה	19:18 ← 19:11
צאת השבת	19:54	ערבית	20:10

שבת
שלו

פרשתנו, 'כי תצא', מובילה בשיא המצוות לפרשה אחת: 28 עשה, 46 לא תעשה. רובן עוסקות במצוות שבין אדם לחברו, היחס לשבויית מלחמה, לנשים, הורים, ילדים, עניים ועבדים, מצוות חברתיות וממוניות והרשימה חלקית. מצוות נוספות ולא פחות חשובות, הקשורות ליחסו של האדם לאלו שאין באפשרותם להתגונן וחיים במחיצתנו - בעלי החיים והכנף.

מצווה אחת נראית לכאורה חריגה וללא הסבר הגיוני: "כי יקרא קן-ציפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ, אפרוחים או ביצים, והאם רובצת על האפרוחים או על הביצים, לא תיקח האם על הבנים, שלח תשלח את האם ואת הבנים תיקח לך, למען ייטב לך והארכת ימים" (כ"ב ו-ז) – תחת הכותרת: "שילוח הקן". במידה ורצונך ליהנות מביצים או אפרוחים (כשרים) שנקרו בדרכך, הרחק קודם את האם והפגן כלפיה רגש חמלה כך שלא תהיה נוכחת ותצטער על גוזליה - 'צער בעלי כנף'. עם שילוח האם מהקן, המצווה נכנסת לתוקף והמקיים אותה מקבל כפרס – חיים ארוכים וטובים.

מצוות 'שילוח הקן' עשתה לה כנפיים במהלך ההיסטוריה היהודית. אלישע בן אבויה - מחשובי התנאים בדור יבנה (מאה 2 לספירה, רבו של רבי מאיר וחברו של רבי עקיבא), בהיותו בבקעת גינוסר, ראה ושמע אבא האומר לבנו לטפס על עץ ולבצע את מצוות 'שילוח הקן'. הילד מעד מהעץ נפל ומצא את מותו. אלישע בן אבויה, הרהר במה שראו עיניו ושאל עצמו, כיצד זה ייתכן שהילד שביצע שתי מצוות בו זמנית - "כיבוד אב" ו"שילוח הקן", עבורן מובטח לאדם שיזכה באריכות ימים, נפל אל מותו?... בשל כך החליף צד, כפר באמונה ונתפס למינות. (קידושין-ל"ט) היום היינו מכנים זאת – "התפקר" והפך לכופר..

הרב יואל טייטלבוים, מנהיג חסידות סטאמר, הוזמן ע"י חסידי למדינת ישראל (תמוז-תשי"ט-1959). ברדתו מהאוניה בנמל חיפה, עלה עם אלפי חסידים על רכבת מיוחדת לכיוון ירושלים (הלוגו 'רכבת ישראל' - נמחק לבקשת העדה החרדית) שהוכנה במיוחד לאירוע מצוות "שילוח הקן" בארץ הקודש.

את השיר "עוף גוזל" (1987) כתב אריק איינשטיין בדירתו של המלחין - מיקי גבריאלוב. הם כתבו אותו יחד בשיטת ה"פינג פונג". אריק רשם שורה, ומיקי היה מיד מלחין אותה, וכך הלאה. מיקי גבריאלוב שחוה "פריחת גוזל מהקן" כשאחד מילדיו בגר ועזב את הבית, היה מאוד מרוגש וכך נולד הרעיון לשיר, מנקודת מבטה של הציפור. בין הפסקה להפסקה במהלך כתיבת השיר מיד כשחזרו לכתוב, (כך מספר מיקי המלחין) נשמע משק כנפיים בחצר ויונה לבנה נחתה על אדן החלון. באווירה זו הושלם השיר "עוף גוזל", ואנו זכינו לשיר נפלא הנוגע בנימי הנשמה. בהמשך, אריק הסביר את חשיבות מצוות 'שילוח הקן' בכך שאם לוקחים את הביצים או הגוזלים מתחת ליונה הזועקת, שערי השמיים נפתחים לקריאותיה כנגד הפוגע בה.

חיים נחמן ביאליק, 'המשורר הלאומי' התייחס אף הוא, ברגישות רבה לציפור המקננת בשירו 'קן לציפור':

מנחם קימלמן-קיבוץ ראש הנקרה

קן ציפור

קן לציפור
בין העצים,
ובקו לה
שלוש ביצים.
ובכל ביצה
הס, פן תעיר
ישן לו
אפרוח זעיר.

אמא יקרה,

מדי ערב בשעה הזאת ממש כשהיו מיתמרים ענני האבק של מכונית הטשטוש כשהיא נוסעת לאיטה לאורך הגדר ומתמזגים באופק - היית שרה לנו בקולך החם את השיר האהוב עלייך: "התכלא ציפור קולה עת השמש דום עולה", וכך היו מתפוגגים להם הפחדים שהתגנבו לליבנו וליוו את ילדותנו בצל אימת הקפר. כעת, השמש דום עולה ואיתה גם את, אמא שלנו.

היום ג' אלול יום פטירת הרב קוק ויום פטירת סבך - סבא דוד - אבא של סבא יצחק הלפרין, צאצא של ר' חיים מוולוז'ין - דור שישי. בבית שגדלת בו ספגת אל תוכך אוירה של חזון ומחויבות עמוקה, והתעצבת כמו רבים מבני דורך לחיים של משמעות ושליחות. בביתם של סבא יצחק וסבתא לאה - הוקמו ונוסדו מפעלי תורה רבים שהיו לימים לסמליה הבולטים של תנועת המזרחי.

עם פרוץ המאורעות, הופך הבית לשלוחה של מפקדת ההגנה ובו מוטמן סליק של נשק וציוד מגן. את השילוב המופלא הזה הנחלת לנו אמא. מעולם לא ראינו אצלך חילוק בין קודש לחול. באותו כובד ראש ורצינות שבו התייחסת לעניינים של קדושה ורוח - התייחסת לענייני חולין כביכול, ובמיוחד לסוגיות שבין אדם לחברו שראית בהן ערך עליון ועליהם מעולם לא התפשרת - רגישות, תשומת לב אנושית, הקדמת שלום לכל אחד ויכולת מיוחדת במינה "לגלות את נקודת קיומו של הזולת" - כדברי זלדה, ולקרוא את מיתרי ליבו.

לפני 16 שנה, נקטעה מסכת חייך - חיינו ביפחת הרגע בתאונה האומללה בכביש הכניסה לקיבוץ כשליווית את ציפורה - חמותי והמחותנת שלך, לתחנה. חודש ימים נאבקת על חייך, ואז כשהתעוררת - יצאנו יחד למסע של מאבק על איכות חייך. כשפקחת את העיניים אחרי 4 שבועות של אובדן הכרה - שאלתי אותך מה שלומך? ואת ענית לי "הולך וטוב בובהליה". צמד המילים הזה "הולך וטוב" הפך מאז לשיעור מכונן לכולנו. כמה תעצמות נפש, כוחות ורצון חיים מבטאות המילים הללו שנאמרו ברגעים של חוסר צנזורה ושליטה, ללא תלונה, ללא אנחה, ללא תרעומת וללא טענות כלפי שמים.

אבא יקר - התאונה החליפה באחת את חלוקת התפקידים ביניכם. אתה הפכת לסומך, למשענת, היטלטלת עם כל ניד נפש של אמא, עם כל שיפור קל במצבה היית מתמלא תקווה, כיום של חג. אנחנו אמרנו לעצמנו שזה מן הדברים שאיש איננו בוחר בהם, אך אם נגזר כך - אנחנו יכולים לבחור להתבונן בכם, לראות, ללמוד, לאמץ אל ליבנו ולחלוק אתכם יחד את נטל ההתמודדות מעוררת ההשתאות שמביאה להרהורי תשובה. לימוד ושיעור באהבה, באמונה ובקבלת הדין, כאילו דפדפנו בספר מוסר חי של משנת עולם והנהגות חיים.

חברי סעד היקרים - התאונה של אמא והניסיונות שהיא זימנה לנו - חישלה את הלכידות בינינו והפכה אותנו למשפחה מורחבת, לקבוצת תמיכה. אין מילים בפינו להודות לכם על כל השנים בהן עודדתם, חיזקתם, הושטתם יד, וחוויתם אתנו את תלאות השיקום. שוב ושוב הוכחתם מהי כוחה ומשקלה של קהילה אוהבת ומהי עוצמתה של סולידריות וחברות אמת.

בינו יקרה - המילים החמות ביותר מתגמדות את מול כל מה שהלב רוחש לך. איך נוכל לגמול לך על מסירותך האינסופית לאמא?!

כשנכנסנו ביום ההלוויה הביתה מכווצים, החסרנו פעימה כשפגשנו אותך אבא - ואז אמרת לנו: "ילדים, שלי ושלכם - שלה הוא". נכון אבא, שלך ושלנו - שלה הוא.

אמא שלנו יקרה ואהובה - את החלל העצום שנפער לא ניתן יהיה למלא. מתפללים, מבקשים ומקווים שתהיי לנו למליצת יושר - בימים אלה של הסתרת פנים כשמידת הדין מתוחה - אנו זקוקים לכך יותר מתמיד.

תהי נשמתך צרורה בצרור החיים.

דברי אולן סופדת אהדסה ז"ל

הדסה אהובה, אני מרגישה שנפרדנו ממך שלוש פעמים - ובאופן פלא פעמיים זכינו בך מחדש, בצורה אחרת, ואת, אט אט מסתלקת מאתנו, כמגע יד עדין ומתרחק, באהבה. פעם ראשונה אחרי תאונת הדרכים הנוראה ששינתה את חיך וחיי כולנו. פעם שניה כשפתאום עברת למצב תודעה אחר, כאן ולא כאן, קשובה לנו ובעולם אחר בו-זמנית. ועכשיו, באופן כה קשה וסופי – אנו נאלצים להיפרד פיזית, אך רוחך שורה בכל ובכל אחד ואחת מאתנו.

הדסה'ה חמותי האהובה – חברו בך אצילות ועדינות, נחישות ומעשיות, לב זהב ורגישות עמוקה לזולת. שובל דורות-נפילים, מוולוז'ין וימי תל אביב הקטנה טרום-מדינה, ליווה אותך גם בשבילי הקיבוץ, בגני הילדים, במזכירות הרפואית, בכל תפקידיך – והדמויות של אותם דורות קודמים מביטים בנו מקירות הבית. השארת לנו כל כך הרבה השראה, אהבה ואור להאיר את דרכנו בעולם.

היו לך מסירות ואהבה כה מוחשיות להוריך - סבא יצחק וסבתא לאה הלפרין זיכרונם לברכה, שהבאת לסעד בערוב ימיהם. מסירות ואהבה לאחיך – אברהם ושלמה זיכרונם לברכה; התמדת בביקורים שבועיים גם כשהיטלטלת שעות בדרכים. מסירות ואהבה לילדים, לנכדים ולבני הדודים והמשפחה המורחבת. מסירות ואהבה אין קץ לחנן האהוב – שהיה ביניכם קשר מיוחד במינו, נוגע ללב ומרגש בעומקו, בעדינותו ובהומור שבו, לאורך כל כך הרבה שנים. והקשר המיוחד שלך עם המטפלת בינו, קשר של הכרות אינטימית והמתקת סוד, שהרבה בזכותה נעמו לך שנותיך האחרונות אתנו.

מסירות, נאמנות ותחושת אחריות לכל אחת ואחד באו לידי ביטוי באופן שתיקת תקופות חיים ורגעים מיוחדים, תעודות ומסמכים אך גם ציורים, בסלסלות ובקלסרים והכל מסומן בכתב ידך הברור והמוקפד, רבים הזיכרונות מספור - ותודה לקדוש ברוך הוא, על הזכות להיות כלתך.

אני מרגישה את מגע כף ידך וחיוךך המאיר נעלמים אט אט, ואנו נשארים כואבים אך מודים שזכינו לכל כך הרבה חסדים וכל כך הרבה שנים במחיצתך. נוחי בשלום על משכבך הדסה'ה אהובה, עם כל קרוביך האהובים.

דברי פרידה אהדסה ז"ל

(כתבה: רכטי, הספיד בלוויה: אלי קראוס)

פרידה מהדסה, פרידה מעבר מלא אור.

הדסה'ה - ילדה תל אביבית שכרתה ברית עם הדרך של תנועת "בני עקיבא" של אז. אמונה בדרך הקיבוץ, אמונה של תיקון, אמונה ביישוב הארץ ואמונה בחיים של אהבת העם ואהבת דרך התורה. הדסה'ה - שילוב עומק של אמונה עם עליצות שובבות ושמחת חיים.

בבית של חנן והדסה, החל מ'צריף עמידר' והמשך בבית המרווח יותר, היה תמיד מקום לכולנו שזכינו להיות חברה.

הדסה היתה המרכז. מרכז של חיוביות, מרכז של שיקול דעת, מרכז של דבקות וחברות.

הביטוי 'תיקון עולם' נראה אולי יומרני, אבל דומני שמותר להגיד אותו כשמזכירים את הדסה. זה היה הלפיד שהאיר את דרכה.

חנן והדסה זכו והעבירו את הלפיד הזה לדור הבא שלהם.

קשה להבין את נפתלות החיים. תאונת דרכים פגעה בפרח ההדס. הדסה לא הייתה לבד. המשפחה ליוותה אותה ואנחנו מבקשים להצטרף וללוות אותה בדרך האחרונה. באהבה רבה.

פרשת כי תצא – ח'דות א' ב' / הרב ארי'

פרשת כי – תצא היא המשך נאום המצוות של משה רבינו. בפרשה כמות עצומה של מצוות (174!) בנושאים שונים ומגוונים: המשך דיני המלחמה, דיני ירושה, הלכות קבורה, מצוות טעינה ושילוח הקן. מצוות התלויות בעבודת השדה והכרם, האיסור לדרוש תשלום ריבית על הלוואה והחובה לעמוד בדיבורנו ולקיים נדר שנדרנו. התורה מדגישה את החובה של המעסיק לשלם למי שעבד אצלו מייד ולא להשהות את התשלום שלא ברשות.

הפרשה מסתיימת בחובה לזכור את מלחמת עמלק שנלחם בנו מייד ביציאה ממצרים (זוכרים מתי קוראים את פרשת 'זכור'?)

א – מספר הכנפות שיש לבגד שחייב בציצית	ל – מספר המלקות שמלקים את החייב מלקות (בגימטריה)
ב – הילד הגדול במשפחה	מ – עושים אותו על הגג כדי שאף אחד לא יפול
ג – ספר כריתות	נ – ריבית, בלשון התורה
ד – שם נלחם בנו עמלק כשיצאנו ממצרים	ס – בן שאינו שומע בקול הוריו (2 מילים)
ה – המצוה להחזיר לבעלים חפצים שמצאנו	ע – אסור לו להתחתן עם ישראלית (למה?)
ו – השלימו: "שֶׁלַח תִּשְׁלַח אֶת הָאֵם וְאֶת הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ לְמַעַן יִיטֵב לָךְ _____ זְמַיִם"	פ – אחת ממתנות העניים בשדה או במטע
ז – מוסקים אותם מן העץ (בלשון התורה – חובטים)	צ – עונשה של מרים במדבר
ח – כלי לקציר חיטה	ק – מה שרצה בלעם להטיל על עם ישראל
ט – אינו טמא	ר – מעליה חולצת היבמה את הנעל
י – המצוה לשאת לאישה את אשת האח שנפטר ללא ילדים	ש – בגד שיש בו צמר ופשתן
כ – האיסור לזרוע זרעי חיטה בכרם	ת – השלימו: "לא _____ שׂוֹר בְּדִישׁוֹ"

הסדר

המלאך 6 שנים אפטיג אבינו –

בני ז"ל, נקיים אסכרה אל"ן

הז"ה היום שני, ט"ו באבול

(23/8/21 אמניינס)

18:00 עליה לבית עלמין

כינוס בדשא ליד המועדון-
שתיה וכיבוד קל

18:45 תפילת מנחה

דברי זיכרון וסיום מסכת

19:10 מאיר בן שבת – ראש המל"ל

"היכרותי עם בני ז"ל - המעוז מול עזה"

תפילת ערבית

נשמח להלגפובכס

כאובן – מסיכה על פניכם

משפחה ג'ינסה

חזרת תרבות:

לצערנו, עקב עליית מספר המאומתים לקורונה והחמרת ההנחיות, אנו נאלצים לדחות את יריד האומנים שהיה מתוכנן להתקיים ביום שני ט"ו אלול 23/8. ברגע שיתאפשר, נעדכן במועד חדש ונשמח לראותכם אתנו. שיהיה המשך קיץ בריא ושמח לכולנו,

ואצת תרבות סצד

וְנִשְׁמַרְתָּ מֵאֹרֶז לַנְּפֹשׁוֹתֶיכָם - חֹדֶשׁ הַרְחֵמִים וְהַסְלִיחוֹת

אני מתחילה את דבריי בתחינה ורחמים - אנא רחמו עלינו בימים טרופים אלה שהמגפה לא נעצרת, ובמו ידינו יכולים לעצור את המגפה, שחס ושלום לא תפגע בנערנו ובזקנינו, אם רק בתשומת לב קטנה: שנקפיד על לבישת מסכה על אפנו, ונשמע לכל ההוראות כפי שמנחים אותנו.

אני מבקשת סליחה מראש ממי שיפגע מדבריי: שלומנו, של כולנו, תלוי בקיום הוראות והקפדה עליהם. אביא דוגמות מהשבוע האחרון. בשבת האחרונה היו שמחות רבות, ששמחנו בהן בעליות לקריאת התורה, וכן ירבו, כי החיים צריכים להימשך וטוב שכך. ולכל החתנים והכלות ברכת מזל טוב. אך אליה וקוץ בה: להפתעתי, למרות האזהרות לא להביא ילדים לבית הכנסת מחשש הדבקה, ברגע שזרקו סוכריות צצה עדת ילדים אי-משם לאסוף את הסוכריות. (אז אולי לא כדאי להביא בכלל סוכריות אף כי הילדים עצמם באחריות הוריהם?) המחזה הזה חזר כשלוש פעמים, וכל פעם התרוצצו הזאטוטים מתחת לספסלים.

חמור לא פחות הוא אי הקפדה על עטיית המסכה כמו שצריך: הרי העיקר הוא האף, ואין כל טעם להשלות עצמנו שדיי בכיסוי הפה. גם ילדים לא מחוסנים הגיעו לבית הכנסת.

אנא, חברים, משפחות, ילדים: בידינו לעצור את המגפה.

ואסיים בתפילה: "אבינו מלכנו: מנע מגפה מנחלתך".

"אבינו מלכנו תהא השעה הזאת שעת רחמים ועת רצון מלפניך".

ענה טובה - חנוכה

עַם שְׂמַיָּהּ מְלִכִּיר מִשְׁחָה

כשאני שומעת את השם "שייח ג'אראח", אני זוכרת את אמי חנה קאסוטו הי"ד שנרצחה בדרך לעבודתה בהר הצופים. היא נסעה ב"שיירת הדסה" יחד עם עוד שבעים ושבעה רופאים פרופסורים אחים אחיות ועובדי מעבדה, שנרצחו כשעברו בשכונה זו, בדי בניסן תש"ח.

הבריטים היו אז בארץ והם עיכבו את בואם של לוחמים ישראלים שרצו להציל מהרוצחים הערבים בשכונת "שייח ג'אראח", את השיירה היהודית.

שכונת "רבי שמעון הצדיק" מזכירה לי תמיד את גיסתי תקוה כהן-הוברמן ז"ל ואת אחיה העיתונאי המפורסם יונה כהן. הוריהם והם גרו בשכונה הזאת שנבנתה על ידי יהודים שבשנת 1876 נרכשה האדמה שסביב קברו של רבי שמעון הצדיק על ידי "כנסת ישראל". והוצאו משם למען ביטחונם וקיבלו משהו קטן בגבעת רם בירושלים.

היום כשכל הזמן שומעים על ההתפרצות של אנשי שייח ג'אראח על יהודים שרוצים להמשיך לחיות בבתיהם בשכונת שמעון הצדיק, וההתערבות של מערכת המשפט שאינה מתייחסת לעברם האכזרי של הרוצחים האלימים תושבי השכונה הזאת.

בזמנים שלנו חייבים להתייחס אליהם בחומרה רבה, אבל זה לא קורה והלב שלי נשבר בכל פעם מחדש וחבל.

ענה קאסוטו-צברון

עצות פילזאמא פֿדערק

בית

כדאי שיהיה קרוב לאדמה

לב

חשוב לשמור פתוח

מגע בין אנשים

חייב עדינות וחסד

שותפות

היא קודם כל נאמנות

(ספר הטאו, לאו-צה)

קהילת סעד היקרה,

אנחנו יוצאים בקרוב למסע של שנתיים בגולן, עקב עבודתו של שחר. נקבע בע"ה את מושבנו בקצרין.

רצינו לעצור רגע לומר שלום, תודה, ולהתראות, לקהילת סעד שהייתה ביתנו בחמש וחצי השנים האחרונות. הגענו הנה זוג לקראת סוף היריון ראשון, וכעת אנו אורזים לגולן שלושה ילדים (וכלב!). הבית שבנינו כאן, וקהילת סעד, הם עוגן אותו אנחנו לוקחים אתנו בתוכנו להמשך.

במילות השיר מספר הטאו, 'עצות ליוצאים לדרך', אנחנו מברכים גם את עצמנו, וגם את קהילת סעד לקראת האתגרים שבדרכה, בבחינת 'עצות לנשאים'.

טוב לצאת למסע כשיש לך בית ומקום אליו אתה מרגיש שייך.

כבר מתגעגעים, ונתראה בשבילים מדי פעם,

שחר, אורח, דרור, אביב וכלי דומיניץ

הברקת כלי כסף - מתכוננים לחגים עם כלי מבריקים

ביום ראשון הבא, י"ד באלול 22/8/21, יגיע בע"ה לסעד - עקיבא לוי.

הוא מומחה בהברקה, תיקון וחידוש של כלי כסף, מעריך תכשיטים ואף קונה.

עקיבא יעבוד בחדר הנצחה החל מתשע בבקר. מוזמנים להירשם אצלי.

רחלי פנדא - 0523934596

(גם מי שלא נרשם יכול לבוא)

מסמך מנהל הקהילה והאגודה/ שרא וילק

אולם הספורט:

בסוף החודש רז שהם מסיים את תפקידו כאחראי אולם הספורט ואיש הקשר מול המועצה האזורית.

לביא שילר שנרתם למשימה מחליף אותו בתפקיד.

תודה רבה לרז על מילוי התפקיד והצלחה רבה בדרכך החדשה ובמשימות החדשות שאתה לוקח על עצמך.

לביא הנכנס לתפקיד, אנו מאחלים "בהצלחה", בשם חברי האגודה.

אחת המשימות החשובות של לביא תהיה ליישם את ההבנות שהגענו עם המועצה על מנת שהאולם ימלא את ייעודו לכלל המשתמשים בקיבוץ, לוועדות, בתי הספר והמועצה.

הודעה חשובה לציבור

עבודת אסבסט בגגות: זיוון, גינצברג ערן, דביר, סלנט, יניב לירן, ברנהרד –

תתבצע ביום ב', ט"ו באלול, ה' 23.08.2021, משעה 8.00 – 16:00.

במהלך ביצוע העבודה יינקטו אמצעים למניעת אבק.

אך יש לקחת בחשבון כי:

חשיפה לאבק האסבסט עלולה לסכן את הבריאות.

על מנת להימנע מחשיפה לאבק על המשתמשים במבנים הגובלים באתר העבודה במרחק של עד 50 מטר לנקוט באמצעי זהירות הבאים:

לסגור את פתחי המבנים (חלונות ודלתות).

לכבות מזגנים היונקים אויר מבחוץ.

להימנע משהייה מחוץ למבנה או בקרבתו.

כל משפחה המושפעת מהחלפת הגגות בין אם מחליפים בביתה ובין אם היא בטווח 50 מ' מהגגות המוחלפים, מקבלת עדכון פרטני.

שם הקבלן אלטכנו אר גי אל בע"מ

עובד אחראי רוני להט 0542991188

אתי קימלמן

“ותתן לנו חיים ארוכים, חיים fe fe חיים fe fe טובה”

(ברכת החודש)

תגובה למאמרו של עמוס ברט

- א. “מישהם החליטו” כותב עמוס בעלון בשבת האחרונה. עמוס, ל”מישהם” יש שמות, ה”מישהם” הם אנשי ציבור, חלקם חברי קיבוץ, כמו מתניה רפל, נועם אבן חן, קרן בוברובסקי וחלקם, כמו אלון קסלר, שי חרמש ועוד.. המשמשים בתפקיד בסעד מתוקף בחירתם בדיון ציבורי מכובד באסיפת החברים, ובאותו דיון גם הוחלט מה יהיו הסמכויות והתפקידים שלהם.
- ב. מי שהגיע לאסיפה האחרונה יכול היה להיווכח שאכן שנת 2020 הייתה שנה טובה שהניבה רווחים גבוהים לעומת שנים קודמות.
- ג. אותם נציגי ציבור קיבלו החלטה פה אחד לא להעלות שכר (שיש להחלטה כזו משמעות להרבה שנים קדימה) אלא לתת ביטוי למאמץ שנעשה בשטח, שאגב זה לא דבר חדש בסעד, זה כבר נעשה גם בעבר ללא פרסום וללא שקיפות.
- ד. האמירה: “ברצותם יפוגו וברצותם ימוגו” סותרת את הכותרת: “חיים שאין בהם בושה וכלימה”.
- ה. אני יכול להזכיר לכל מי שרוצה, מספר לא קטן של דברים הקשורים לחיי היומיום שלנו, שהוחלטו ללא מזכירות, ללא מועצה וללא אסיפה, ואז אף אחד לא קם ולא מצא לנכון להתבטא בצורה כל כך פוגעת. ומעניין למה!!
- ו. התבטאויות שכאלה רק ירחיקו בעתיד חברים מרצון לשאת בתפקידים בסעד.
- ז. כדי לקיים דיון ציבורי, (ואני בעד קיום דיונים שכאלה בתחומים שונים) ולקבל החלטות בצורה קיבוצית, צריך להגיע לדיון ולא לשבת על הכורסה מול הטלוויזיה ולהעביר ביקורת (שניזונה משמועות ולא מעובדות) שרק מזיקה ואיננה מביאה “לחיים שאינם נבחנים” שכדי לחיות אותם צריך לעשותם מתוך חיים של שלום, חיים של טובה.

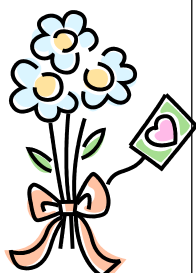
אבי האפרין

תודות מקרב לב

לצערנו גם אנחנו נמצאנו מאומתים לקורונה. אומנם טרם סיימנו את תקופת הבידוד, אבל אנו רוצים לומר תודה לאנשים רבים בקהילה שפינקו, עודדו, וחיממו את ליבנו במילים טובות, מטעמים, דברי יצירה לילדים, והתעניינות בשלומנו.

אשרינו שזכינו לחיות בקהילה חמה, עוטפת ומחבקת. מי ייתן שתמיד נהייה בצד הנותן ושנזכה כולנו רק בבריאות.

יעל ודוד אגדאל

לצדו וייס

ברכות לרצל שחורק מזה"ל
לאחר תשע שנות שירות בתכנית “תלפיות”
אנו מאחלים לך הצלחה בהמשך הדרך!
קיבוץ סעד

העוסקים בצרכי ציבור באמונה... ואנחנו

(תגובה למאמרו של עמוס ברט)

"כל מי שעוסקים בצרכי ציבור באמונה, הקב"ה ישלם שכרם" – תחת ביטוי זה יושבת תובנה כי העוסקים בצרכי ציבור, גם אם זה נעשה באמונה, אינם זוכים לשבחים על עשייה חיובית מהציבור אלא בעיקר לגנאי כאשר הם טועים. ומי שעושה גם טועה.

גם אם עשתה ההנהגה בסעד טעות, אסור לנו הציבור לשפוך את התינוק עם המים. הגישה הזו לא תשאיר לנו מנהיגים.

לא מזמן הוכחנו את "יכולתנו" בהברחת חלק מההנהגה, אני מקווה שאנחנו לא בדרך להפוך זאת לדפוס קבוע, רק נפסיד מכך.

ההנהגה הכלכלית בסעד צלחה וצולחת את המשבר הכלכלי של השנים האחרונות. זה המבחן העיקרי שלה והיא עומדת בו (תודה !!). גם אם נעשתה טעות בדרך קבלת ההחלטות בנושא הבונוסים, לא צריך להכתיר אותם כמי שחיים "חיים שאין בהם בושה וכלימה".

ההבדל בין ביקורת עניינית לעריפת ראשים נבחן בשפה שלנו ובביטויים בהם אנו בוחרים.

בואו ונשמור על השפה, נבקר, נתקן ולא נכלים.

אוכן כרנצ

לניו מיל טוב לראש נישואיך צה"ל בניה
לנאה ואיתי ויס ולכל המשפחה
איחולים לשמחות ולנחת!

לאמתי מיל טוב לראש נישואיך צה"ל אלה
לאורלי ויונתן וידס ולכל המשפחה
איחולים לשמחות ולנחת!

לנריה לנדאו מיל טוב לראש נישואיך צה"ל שי אסרף
לצידית ונחום ולכל המשפחה המורחבת
איחולים לשמחות ולנחת